

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Tofan și Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea refuzului și obligarea furnizării informației,

împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 19 iunie 2019 Veaceslav Tofan și Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” au depus cererea de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea refuzului, obligarea furnizării informației și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că la 03 mai 2019 au solicitat pârâtului în temeiul legislației pertinente prezentarea informațiilor de interes public cu privire la lista nominală a angajaților care dețin funcții publice în instituție și care în perioada 01 ianuarie 2016 – 01 aprilie 2019 au beneficiat de sporuri, adaosuri, suplimente la salariul de bază, precum și de premii cu indicarea sumei totale a stimulărilor pentru fiecare angajat în parte, lista nominală a angajaților pârâtului, care dețin funcții publice, care au fost sancționați disciplinar în perioada 01 ianuarie 2016 – 01 aprilie 2019, cu indicarea sancțiunii disciplinare aplicate, lista nominală a angajaților pârâtului care au atins limita de vârstă pentru pensionare, însă care la moment dețin funcții publice în cadrul instituției cu indicarea numelui angajatului, a funcției pe care o deține și data când a atins limita de vârstă pentru pensionare, prezentarea organigramei pârâtului și lista funcțiilor publice vacante din cadrul Inspectoratului General al Poliției, cu indicarea datei de când funcțiile respective au devenit vacante.

La 28 mai 2019 au primit răspunsul pârâtului, prin care s-a refuzat prezentarea informațiilor solicitate pe motiv că procurile anexate nu corespund exigențelor art.

374 alin. (3) Cod civil.

Consideră reclamantii că răspunsul pârâtului este ilegal, deoarece contravine prevederilor art. 11 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000.

Au solicitat anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-976 din 28 mai 2019, obligarea pârâtului să furnizeze informația solicitată și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului”, iar cererea de chemare în judecată depusă de Tofan Veaceslav a fost admisă cu anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-976 din 28 mai 2019 și obligarea pârâtului să furnizeze informația solicitată de Veaceslav Tofan prin cererea nr. 109/2019 din 03 mai 2019 (f.d. 42-49).

Prin decizia din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției (f.d. 88-92).

În motivarea deciziei, instanța de apel a indicat că, în contextul în care hotărârea primei instanțe a fost contestată doar în partea pretențiilor admise intimatului Veaceslav Tofan, Colegiul a reținut că apelantul a refuzat oferirea acestuia din urmă a informațiilor pe motivul necorespunderii procurii eliberate de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” pe numele persoanei care a semnat solicitarea din 03 mai 2019 din numele acesteia, temei ce nu este opozabil lui Veaceslav Tofan în condițiile în care acesta a semnat cererea respectivă din nume propriu. Astfel, necesitatea deținerii unei procuri din numele Asociației Obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” nu era obligatorie pentru acesta.

De asemenea, instanța de apel a conchis că Veaceslav Tofan este subiect al Legii privind accesul la informație în calitate de solicitant al informațiilor, astfel apelantul este obligat să furnizeze informația solicitată prin cererea nr. 109/2019 din 03 mai 2019.

La 28 mai 2020, Inspectoratul General al Poliției prin intermediul poștei electronice a expediat recursul nemotivat împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, ulterior la 06 august 2020 a depus recurs motivat, solicitând casarea deciziei instanței de apel, pronunțarea unei decizii privind respingerea cererii de chemare în judecată (f.d. 114-122).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând argumentele indicate în cererea de apel.

Suplimentar a menționat că, în cazul în care Veaceslav Tofan prezenta un act pentru stabilirea identității, petiția urma a fi examinată cu efectuarea tuturor măsurilor necesare de subdiviziunile Inspectoratului General al Poliției.

A subliniat că înaintarea acțiunii în obligare este condiționată de respectarea procedurii prealabile.

A notat că, prevederile Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000 au devenit inaplicabile odată cu adoptarea Codului administrativ, care este un caz distinct de încetare a acțiunii unei legi în timp prevăzută de art. 74 alin. (1) lit. e) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017.

La 17 august 2020 în adresa intimaților, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 08 septembrie 2020, avocatul Vasili Ciuperca, acționând în interesele Asociației Obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” și a lui Veaceslav Tofan, a depus referință pe marginea recursului, solicitând declararea recursului ca

inadmisibil sau respingerea ca fiind neîntemeiat.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 27 mai 2020, fiind recepționată de către părți la 10 iulie 2020 (f.d. 94, 95).

Astfel, Inspectoratul General al Poliției, în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ, la 28 mai 2020 prin intermediul poștei electronice a expediat recursul nemotivat împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, ulterior la 06 august 2020 a depus recurs motivat, respectând astfel termenele procedurale.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Inspectoratul General al Poliției este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh